

eller ligefrem komme ind paa Forbryderbanen — jeg siger, ved at gjøre mig bekendt med disse Revisiter, har jeg ikke kunnet Andet end i høi Grad ønske, at der maatte kunne gjøres Noget for at forandre dette Tingenes Forhold, at der maatte kunne gjøres Noget, hvorved de Naar, hvorunder de uægte Børn voxer op, kunde blive blidere, og hvorved det kunde blive muligt, at mange flere kunde blive vundne som nyttige Borgere for Samfundet. Men naar jeg desuagtet ikke kan stille mig gunstigere til Lovforslaget, som det foreligger, er det, fordi det forekommer mig, at dette Lovforslag giver Mere, end der med Rette bør gives haade til de uægte Børn og til de uægte Børns Mødre. Altsaa mit Standpunkt er dette, at jeg overmaade gjerne vilde være med til at stemme for et Lovforslag, der gik i samme Aand som dette, naar det blot ikke gik saa vidt, som dette gjør, i hvad det giver haade til uægte Børn og deres Mødre. Det forekommer mig, som jeg tillod mig at sige ved 3die Behandling af denne Sag i Fjor, at hvis Lovforslaget vedtages, som det nu foreligger — og om der end er nogle Ændringer, er det jo i det Bæsentlige det samme, som blev vedtaget her i Landstinget i Fjor — kommer man i Virkeligheden til at stille de uægte Børn og de uægte Børns Mødre paa en privilegeret Samfundsklasse mellem de fattige Samfundsklasser, og det er det, som jeg mener, at man ikke bør gjøre. Naar jeg da først vil tale om Børnene, og om hvilke Betænkkeligheder jeg har der, saa vil jeg tillade mig at sige, at jeg tror, at mange af dette Lovforslags Forsvarere og Tilhængere ofte have ladet sig beherske af et noget feilagtigt Syn paa Sagen, idet der har været en Tilbøielighed til at tænke sig Sagen saadan, at de fleste uægte Børn skulde være Børn af fattige Piger, der vare forførte af velhavende Fædre, og derfor har der været en Tilbøielighed til at ville gjøre Mere for de uægte Børn, end man vil gjøre og — lad mig tilføie — end man efter min Mening er i Stand til at gjøre for alle fattige Børn. Det er dette, jeg mener, er et noget idealistisk Syn paa Sagen; thi naar man vil se realistisk paa Sagen, vil se Sagen, som den virkelig forholder sig, vil der — det skal jeg paa ingen Maade benægte — mellem de uægte Børn findes adskillige, maaste endogsaa mange, om hvem det gjælder, at deres Fædre ere velhavende Mænd, som have forført fattige Piger. Men jeg vil paa det Bestemteste hævde, at efter Alt, hvad der foreligger, er det meget langt fra at være Flertallet. Efter Alt, hvad der i saa Henseende foreligger, i alt Fald, hvad

jeg har kunnet gjøre mig bekendt med, er det tværtimod saa, at de allerfleste uægte Børn ere Børn af Forældre, der begge ere fattige. Naar vi erindre, at der er Egne i vort Land, hvor Forholdene i sædelig Henseende ere saa sørgelige, at indtil $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af samtlige Børn, som fødes i en Egn, ere uægte Børn, kan man jo dog sige sig selv, at ude paa Landet er den største Del af de uægte Børn saadanne, hvor Faderen ligesaa vel som Moderen hører til de Fattiges Klasse. Og gaar man her til Kjøbenhavn, erindrer jeg at en Gang en Vicepolitidirektør i en Bladartikel netop gjorde dette gjældende, at det er en Misforstaaelse, naar man tror, at de fleste Kvinder, som falde, blive forførte af velhavende Mænd, at det tværtimod forholder sig saaledes, at de fleste Kvinder, som i de store Stæder falde, blive forførte ved Forlovelser med Mænd af deres Rige, hvor de Forlovede saa leve som Ægtefolk inden Ægteskabet, og hvor saa kun altfor ofte uægte Børn blive Frugten deraf. Fordi jeg altsaa mener dette, at de fleste uægte Børn ere Børn af fattige Forældre, mener jeg, at naar man vil gjøre, hvad der kan og bør gjøres for de uægte Børn, bør man sammenstille dem ikke med velhavende Folks Børn, men derimod med fattige Folks Børn, og saa maa man spørge sig selv, om man ikke ved at vedtage et Lovforslag som dette kommer til at gjøre mere for de uægte Børn, end man er i Stand til at gjøre for alle de andre fattige Børn, som findes iblandt os. For mig stiller Sagen sig derfor saaledes: Naar man gjør det, som dette Lovforslag kræver, for de uægte Børn, hvad skulle vi saa gjøre for de ægte Børn? Drager ikke dette Lovforslag Konsekvenser med sig, som Ingen af os, naar det kommer til Stykket, kan være med til? Jeg vil her tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Artikel, som for ikke lang Tid siden stod i „Berlingske“, skrevet af en Kontorchef, saa vidt mig bekendt, Chef under den Afdeling af Kjøbenhavns Magistrat, som har med Fattigvæsenet at gjøre. Han henleder netop der Opmærksomheden paa, at man maa se paa, hvorledes Mødre til uægte Børn ville blive stillede i Forhold f. Ex. til frakillte Kvinder, som have Børn, i Forhold til forladte Hustruere, som have Børn. Jeg mener, at det Samme kan gjøres ogsaa med Hensyn til Børnene. Her ville vi ved dette Lovforslag, hvis vi vedtage det, sikkre uægte Børn en Indtægt, som, hvis Børnefaderen ikke udredes den, skal udredes af Kommunen indtil Børnets 18de Aar. Men mig forekommer det, at hvis vi ville sikkre uægte Børn en saadan Understøttelse, hvis det behøves, fra